

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2005, č. j. 55 Az 203/2004 - 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností podanou osobně dne 12. 12. 2005 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 7. 2004, č. j. OAM-2152/VL-10-ZA05-2004. Rozhodnutím žalovaného správního orgánu nebyl stěžovateli udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň žalovaný správní orgán rozhodl, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle § 91 tohoto zákona.

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti. Přípisem ze dne 23. 11. 2005 byl stěžovatel vyzván k prokázání svých majetkových a osobních poměrů a k tomu mu byl zaslán i příslušný formulář. Stěžovatel nebyl na adrese, kterou uvedl v kasační stížnosti, zastížen, zásilka mu proto byla ve čtvrtek 5. 1. 2006 uložena na poště. Stěžovatel si předmětnou zásilku nevyzvedl ani v úložní době, a proto mu bylo doručeno fikcí v neděli dne 8. 1. 2006 [§ 50c odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]; důvody neúčinnosti doručení nebyly dány, neboť bylo ve smyslu § 46 odst. 5. o. s. ř. doručováno na místo, jež sice nebylo místem vedeným podle zvláštního právního předpisu, konkrétně zejm. § 77 odst. 1 zákona o azylu, jako místo pobytu stěžovatele (tímto místem bylo P. s. Z. u B.), jež ale stěžovatel označil soudu v kasační stížnosti jako místo, kde se zdržuje (viz označení stěžovatele na str. 1 kasační stížnosti, u něhož je uvedena adresa u p. D., V. S. 32, P. 1). Skutečnosti rozhodné pro ověření řádnosti postupu při doručování vyplývají z doručky, která splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti (§ 50f odst. 1, 3 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.) a u které platí, že jelikož nebyl dokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé (§ 50f odst. 9 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.).

Usnesením ze dne 21. 2. 2006, č. j. 55 Az 203/2004 - 83, krajský soud stěžovateli zástupce z řad advokátů neustanovil. Zároveň ho v tomto usnesení vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů odstranil nedostatek podání spočívající v absenci zastoupení advokátem; zároveň byl stěžovatel poučen, že jinak bude jeho kasační stížnost Nejvyšším správním soudem odmítnuta. Ani při doručování tohoto usnesení nebyl stěžovatel na adresu, kterou uvedl v kasační stížnosti, zastížen, zásilka proto byla v pátek 24. 2. 2006 uložena na poště. Stěžovatel si předmětnou zásilku nevyzvedl ani v úložní době, a proto mu bylo doručeno fikcí v pondělí dne 27. 2. 2006 (§ 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.); důvody neúčinnosti doručení nebyly ani tomto případě dány, neboť i zde bylo ve smyslu § 45 odst. 5. o. s. ř. doručováno na místo, které stěžovatel označil soudu v kasační stížnosti jako místo, kde se zdržuje. I zde skutečnosti rozhodné pro ověření řádnosti postupu při doručování vyplývají z doručky, která splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti a u které platí, že jelikož nebyl dokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé. Lhůta k doložení zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti tedy stěžovateli marně uplynula v úterý 14. 3. 2006.

Závěr, který Nejvyšší správní soud učinil výše, a sice že stěžovateli byla jak první, tak druhá z výše uvedených zásilek doručena řádně, podporuje i sdělení bývalé obecné zmocněnkyně stěžovatele v řízení před krajským soudem, JUDr. Beáty Zemkové, ze dne 27. 3. 2006, která uvedla, že stěžovatel „si nemohl vyzvednout zásilku ve stanoveném čase“ (míněny byly zjevně shora uvedené písemnosti doručované krajským soudem) a že mu má být doručeno opětovně na adresu u p. D., V. S. 32, P. 1. Skutečnost, že stěžovatel si nemohl zásilku vyzvednout ve stanoveném čase (tj. v úložní době), není uvedena mezi důvody vylučujícími doručení fikcí za použití § 45 odst. 5. o. s. ř., přičemž z vyjádření JUDr. Zemkové je patrné, že stěžovatel se i nadále zdržuje na adrese, kam mu bylo doručováno a kterou lze proto tím spíše považovat za „místo, kde se zdržuje“ ve smyslu § 45 odst. 5 o. s. ř. Striktní podmínky doručení fikcí byly tedy u stěžovatele v případě obou doručovaných písemností, jimiž se soud snažil odstranit nedostatek jeho kasační stížnosti spočívající v absenci zastoupení advokátem, splněny. Nejvyšší správní soud proto připomíná, že v daném případě byly tím, že bezezbytku došlo k naplnění všech přísných podmínek, kterými podmiňuje účinnost doručení fikcí jednoduché právo, dodrženy i ústavní kautely, jimiž užití tohoto mimořádného institutu podmiňuje Ústavní soud (viz náleží Ústavního soudu ze dne 1. 10. 2002, sp. zn. II. ÚS 92/01, zveřejněný pod č. 115 ve svazku č. 28 Sbírký nálezů a usnesení Ústavního soudu; srov. v širších souvislostech i náleží Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2003, sp. zn. II. ÚS 23/03, zveřejněný pod č. 81 ve svazku č. 30 Sbírký nálezů a usnesení Ústavního soudu).

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není zastoupen a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. dubna 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu